

hen og miste dagpengere retten. I den forbindelse er talgymnastikken om, hvor mange hundreder eller hvor mange tusinder det drejer sig om, mindre interessant. Hver eneste person, der bliver ramt af dét, er én for meget.

Enhedslisten har i forbindelse med bl.a. finanslovforhandlingerne og diverse forslag her i Folketinget stillet et par forslag til, hvordan man kunne sikre, at ingen kunne blive frataget dagpengere retten uden at have fået tilbud om et passende ordinært arbejde på ordinære overenskomstmæssige vilkår. Det er den perspektivrige løsning og en langt fornuftigere brug af penge end et af de endnu mange udsigtsløse aktiveringskurser.

Vi kan selvfølgelig ikke stemme imod et forslag om at forlænge dagpengere retten for folk, der er ved at falde ud af dagpengesystemet, alene fordi de ikke får tilbud om ordinært arbejde, og fordi arbejdsmarkedet ikke står til rådighed for dem, men det skal ikke forlede nogen til at tro, at vi er begyndt at opfatte tvangsaktivering eller for den sags skyld tvangskompetenceløftning som et middel til at skaffe folk i arbejde.

Men med de præciseringer kan vi godt støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Jette Gottlieb, hvad det er for nogle mange milliarder, der bruges til aktivering. Vi hører det jo gang på gang. Men fordi en sag bliver omtalt her fra Folketingets talerstol, behøver den jo ikke at blive mere rigtig af det.

Jeg vil gerne oplyse om, at det forholder sig således, at vi sidste år brugte 11 mia. kr. til aktivering. Heraf var de 7½ mia. kr. til forsørgelse, og det må vi kunne blive enige om, at folk skal have under alle omstændigheder.

Så er der 3½ mia. kr. tilbage. Vi kunne spore de folk direkte og se, at efterfølgende faldt indkomstoverførslerne til de personer med 2½ mia. kr. Reelt set har vi 1 mia. kr. tilbage. Jeg synes, det er synd og skam at lægge det her for had ved at omtale det som mange milliarder, når det rent faktisk forholder sig anderledes.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nu er det jo en kærkommen lejlighed for hr. Bjarne Laustsen til at fyre sit talvrøv af, men jeg vil lige gøre opmærksom på, at jeg ikke på noget tidspunkt har sagt, at det er den økonomiske

side af sagen, der er problemet. Problemet er, at det er virkningsløst, og at det er en hån mod de arbejdsløse.

Derfor siger jeg, at hvis man kunne bruge de penge mere konstruktivt, så var det det, man skulle gøre. Jeg har ikke lagt op til, at man ikke gerne må bruge mange penge på et konstruktivt forløb. Det synes jeg er o.k. Det er ikke problemet. Men et af de steder, hvor jeg f.eks. ville sætte ind, var jo, ved at man gav mulighed for, at folk kunne kompetenceløfte sig ind på arbejdsmarkedet f.eks. gennem selvvalgt uddannelse på et langt tidligere tidspunkt i forløbet.

Det vil koste gryn, det ved jeg da godt. Der skal bruges penge til det. Det er der ingen tvivl om. Men det er ikke pengene, der er problemet i den her sag. Problemet er, at det er virkningsløst, og at det skader mere, end det gavner i nogle tilfælde.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Min tålmodighed er brugt op. Jeg er simpelt hen nødt til at spørge fru Jette Gottlieb, om det ikke er rigtigt, at vi siden 1993-1994 har fået nedbragt strukturledigheden i Danmark fra over de 10 pct. til nu omkring de 5 pct. Strukturledigheden er udtryk for, hvornår arbejdsmarkedet bliver så overophedet, at markedet brænder sammen, som vi så det i slutningen af 1980'erne. Er det ikke rigtigt, at aktivering og opkvalificering netop har flyttet tærskelen for, hvornår arbejdsmarkedet brænder sammen?

Hvis fru Jette Gottlieb kan bekræfte det, så kan jeg supplere med, at for hver gang, vi bringer strukturledigheden ned med 1 pct., så spares der 1 pct. af det danske bruttonationalprodukt på de offentlige finanser. Så der er både økonomi og fremgang som effekt af den aktive arbejdsmarkedspolitik, der har været ført siden 1994.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen så er der jo kun tilbage at klappe i hænderne. Når vi ikke gør det, så er det, fordi det også har nogle bagsider, og vi har en lang række bagsider af den politik.

Jeg er enig i, at kompetenceløft og f.eks. de muligheder, folk har fået for at uddanne sig, har været medvirkende til at bringe mange i arbejde. Jeg er enig i, at højkonjunktoren har medvirket til en stigende beskæftigelse, ingen tvivl om det. Men jeg kan også se et system, hvor vi f.eks.